EL ESTE FOTBALISTUL NR. 1 AL EUROPEI PE ANUL 1971

„OLANDEZUL ZBURĂTOR" – JOHAN CRUYFF

CÎȘTIGĂTORUL EDIȚIEI NR. 16 A „BALONULUI DE AUR"

Se cunoaște deci și cîștigătorul celui de al 16-lea *„Balon de aur"* sau, altfel spus, al 16-lea *„campion individual al Europei"* la fotbal. Este olandezul *CRUYFF*, atacantul de la Ajax, care încîntă de cîțiva ani stadioanele continentului nostru și nu numai pe ale lui. Victoria lui *Cruyff* a fost netă, mult mai netă decît se credea, și ea s-a definitivat în fața marelui favorit *Sandrino Mazzola*. Pe locul trei, un fost *„Balon de aur"*, *George Best*. Dar iată clasamentul primelor 10 locuri din tradiționala anchetă organizată anual de revista din Paris *„FRANCE FOOTBALL"*, devenită demi-oficial întrecerea care desemnează pe fotbalistul european al anului :

1. *CRUYFF* (Olanda-Ajax) 116 puncte
2. *Mazzola* (Italia-Internazionale) 57 puncte.
3. *Best* (Irlanda de Nord-Manchester United) 56 puncte.
4. *Netzer* (R.F. a Germaniei-Borussia Monchengladbach) 30 puncte.
5. *Beckenbauer* (R.F. a Germaniei-Bayern München) 27 puncte.
6—7. *Skoblar* (Iugoslavia-Ol. Marseille).
6—7. *Müller* (R. F. a Germaniei-Bayern München).
8. *Chivers* (Anglia-Tottenham).
9. *Keiser* (Olanda-Ajax).
10—11. *Bene* (Ungaria-Ujpesti Dozsa).
10—11. *Moore* (Anglia-West Ham).

În acest tablou de onoare, în care am trecut, după numele fiecărui jucător, țara sa și apoi clubul unde joacă, se remarcă în mod izbitor faptul că, determinantă în aprecierile comentatorilor din toate țările Europei — solicitați de redacția pariziană — a fost performanța *pe planul CLUBULUI* și mai puțin (sau aproape de loc) aceea din echipa națională. Așa se și explică de ce primii trei ocupanți, jucătorii de pe „podium" au doar un singur reprezentant complet, cu dublă performanță, națională+club, *Mazzola* (Italia), ceilalți doi nefiind autorii, și pe planul echipei reprezentative, ai unor performanțe cu totul remarcabile.

Și acum, prezentarea primilor trei :

1. JOHAN CRUYFF

FIȘĂ BIOGRAFICĂ :

Născut la 25 aprilie 1947, la **Amsterdam**; înălțimea : 1,80 m. ; greutatea : 67 kilograme. N-a cunoscut în cariera sa nici un alt club decît **Ajax**. La 10 ani, mama sa îl înscria în secția de copii a clubului din **Amsterdam**. La 17 ani era promovat în prima echipă ; la 18 ani juca în echipa națională : la 20 și, din nou, la 21 de ani, era declarat cel mai bun jucător al **Olandei**. De 17 ori selecționat în echipa **Olandei**. Marile sale pasiuni : grădinăritul și biliardul. Specialitatea fotbalistică : vîrf de atac. Momentul cel mai greu din cariera lui : suspendarea, acum două sezoane, pentru un an din echipa națională, pentru indisciplină.

Așa dar, elevul actual al lui **Ștefan Covaci**, **„olandezul zburător"**, **JOHAN CRUYFF**, își vede realizată marea dorință — de atîtea ori mărturisită — de a avea printre trofeele sale și **„Balonul de aur"**. La nici 25 de ani, atacantul din **Amsterdam** cunoaște astfel o mare satisfacție. Meritată ? Cu siguranță, chiar dacă nelipsitele „calcule ale hîrtiei", făcute și pentru marele concurs anual al lui **„France Football"**, îl puneau pe planul secund al șanselor, după **Sandrino Mazzola**. Dar era de așteptat ca reușitele lui **Cruyff**, cu **Ajax**, atît în trecută, cît și în actuala ediție a **„Cupei campionilor europeni"**, precum și veritabila zburdălnicie cu care **Cruyff** și coechipierii săi înșeruncă adversar după adversar în campionatul olandez, să se impună în fața „judecătorilor" săi, comentatori de fotbal din întregul nostru continent. Să aplaudăm victoria unui artist al balonului, un băiat simpatic și comunicativ.

Cruyff întruchipează pe jucătorul modern. Înainte de toate, capabil să se descurce pe mai toate planurile de acțiune ale liniei de înaintare. Pentru că este greu să spui că **„olandezul zburător"** reprezintă în primul rînd un realizator, după cum la fel de dificil apare să afirmi, categoric, că el ar fi doar un creator. Nu. **Cruyff** este egal în ambele mari și ideale posturi ale înaintașului modern. Sprintul și driblingul lui, ca și șutul său viclean, din poziții imposibile, îl recomandă pentru întîia specialitate. Dar pasele sale milimetrice și simțul plasamentului, altruismul său, pledează pentru secunda. Și unii, și alții dintre partizanii celor două opinii nu fac altceva, susținîndu-le cu ardoare, decît să ajungă la concluzia noastră : **Cruyff este un jucător complet.**

Profitînd de prezența la **București** a lui **Ștefan Covaci**, l-am întrebat dacă **Cruyff** se aștepta la cîștigarea „Balonului de aur". **„Piști"** ne-a răspuns : **„Cred că da... Deși niciodată n-a spus-o cu glas tare. Cred că merită din plin trofeul. Așa cum a jucat numai în sezonul de toamnă, de cînd îl asist, și tot ar fi fost îndreptățit să-l cucerească !".**

2. SANDRO MAZZOLA

FIȘĂ BIOGRAFICĂ :

S-a născut la 8 noiembrie 1942, la Torino ; înălțimea : 1,79 m. ; greutatea : 74 kg. Întreaga lui activitate fotbalistică s-a desfășurat în cadrul clubului Internazionale din Milano. Aici a făcut cunoștință cu „secretele" fotbalului de la vîrsta de 11 ani, odată cu fratele său în vîrstă de 8 ani. Primul său îndrumător : internaționalul Lorenzi, un mare amic al tatălui său Valentino Mazzola, nu mai puțin reputatul internațional al echipei Torino, a cărui „formație de aur" a dispărut în tragicul accident de aviație de la Superga. A fost promovat în prima echipă de Helenio Herrera, la vîrsta de 19 ani, contra Juventusului Torino și a înscris un gol din 11 m. Doi ani mai tîrziu a debutat în „squadra azzurra", contra Braziliei și a marcat un nou gol, tot din 11 m. De atunci a fost selecționat de 50 de ori în națională, de două ori în echipa de tineret și odată în selecționata B. Cu Inter a cîștigat de patru ori titlul de campioană, de două ori Cupa campionilor europeni și de tot atîtea ori Cupa inter-continentală. Căsătorit ; are trei copii. Cel mai greu moment din viața sa : pierderea tatălui său în accidentul de la Superga. Cel mai fericit : acordarea insignelor de comandor al Ordinului Republicii Italiene, după meciul decisiv, cu Borussia Mönchengladbach.

Așadar, la 29 de ani, Sandrino a cunoscut și această satisfacție, locul doi în clasamentul „Balonului de aur" acordat de „France-Football". Poate că ar fi meritat mai mult, dată fiind activitatea sa prodigioasă din acest an, pe plan intern și internațional. Dar ancheta este anchetă și unul din cele mai bune produse ale lui „il calcio", personalitate sportivă de necontestat și în fotbalul mondial, se mulțumește și cu medalia de argint.

La ora actuală, Sandrino Mazzola este considerat în Italia ca un jucător mai complet decît tatăl său, în orice caz unul dintre cei mai buni ai tuturor timpurilor. Gîndurilor de gratitudine care se îndreaptă spre Benito Lorenzi, primul său sfetnic, care i-a îndrumat pașii de mic copil în fotbal, Mazzola le adaugă cele de recunoștință și respect față de Helenio Herrera. **„De la Herrera am învățat** — spune el în orice împrejurare — **că dacă vrei să reușești în fotbal trebuie să te dăruiești total. Am învățat că niciodată nu trebuie să fii mulțumit, ci întotdeauna trebuie să ai ambiții. Ceea ce ai cucerit, a trecut ; rămîn întotdeauna altele de cucerit...".** Aceasta este deviza unui fotbalist de farmec și forță, care iubește viața de familie, este tandru cu ai săi și cu toată lumea, dar care odată intrat pe teren se transformă ca un toreador. Joacă fotbal și apără culorile clubului și ale națională cu îndîrjire, dar cu loialitatea, respectul adversarului și publicului pe care i le impun legile nescrise ale sportivității și clasa sa de prim rang.

3. GEORGE BEST

FIȘĂ BIOGRAFICĂ :

Născut la 18 mai 1946 la Belfast ; înălțimea : 1,70 m ; greutatea : 68 kg. La 15 ani juca într-o mică echipă din orașul său natal, **Cregach Boys Club**, cînd a fost văzut de celebrul **Matt Busby**, venit să caute talente pentru **Manchester United**. Celebrul manager l-a luat imediat la **Manchester**. Dar lucrurile nu au mers chiar așa de ușor cum se credea... Primele încercări au fost destul de nesemnificative. **Best** se reîntoarce, pentru un timp, la **Belfast**. **Matt Busby** insistă, revine de mai multe ori în casa tînărului **George** și obține readucerea lui la **Manchester**. Acum, reușita este deplină.

George Best, acest jucător care a evoluat adeseori, între sublim și dezastruos, reușește un nou loc de frunte în clasamentul **„Balonului de aur"**, la doi ani după ce îl cucerise. Este o promptă recunoaștere, de către cronicarii de fotbal din cele 26 de țări europene solicitați de ancheta revistei **„France Football"**, a sezonului său de toamnă excelent. Pentru că nimeni nu contestă faptul că ofensiva irezistibilă a lui **Manchester United** în campionatul **Angliei** se desfășoară sub comanda unui trio de celebri internaționali, aparținînd la trei reprezentative : **Bobby Charlton** (Anglia), **Law** (Scoția) și subiectul rîndurilor noastre, **Best** (Irlanda).

Tipul jucătorului de inspirație, capabil să tragă după el o echipă în momentele de catastrofă ale unei partide, **George Best** găsește, și la **Manchester** și în selecționata irlandeză, libertatea de acțiune. El nu este legat de un post sau de o zonă. El joacă acolo unde crede că este bine și că va reuși. Și, așa cum au demonstrat-o zeci și zeci de meciuri infernale, **Best** găsește, adeseori, rețeta ideală. Și pentru el, și pentru echipă...

● MARELE FAVORIT AL... PRONOSTICURILOR, SANDRINO MAZZOLA, PE LOCUL AL DOILEA, LA MARE DISTANȚĂ ● NUME VECHI (BEST, MÜLLER, MOORE ETC.), NUME NOI (NETZER, KEISER, CHIVERS) PE TABLOUL PRIMILOR ZECE

CÎȘTIGĂTORII CELOR 16 „BALOANE DE AUR"

Tabloul de onoare al „BALONULUI DE AUR", care își are începutul în anul 1956, este următorul (în paranteze, țara de origine a jucătorului și clubul căruia îi aparține în momentul cuceririi trofeului) :

1956 : MATTHEWS (Anglia, Stoke City)
1957 : DI STEFANO (Argentina, Real Madrid)
1958 : KOPA (Franța, Reims)
1959 : DI STEFANO (Argentina, Real Madrid)
1960 : SUAREZ (Spania, Internazionale)
1961 : SIVORI (Argentina, Juventus)
1962 : MASOPOUST (Cehoslovacia, Dukla)
1963 : IAȘIN (URSS, Dinamo Moscova)
1964 : LAW (Scoția, Manchester U.)
1965 : EUSEBIO (Portugalia, Benfica)
1966 : B. CHARLTON (Anglia, Manchester U.)
1967 : ALBERT (Ungaria, Ferencvaros)
1968 : BEST (Irlanda de Nord, Manchester United)
1969 : RIVERA (Italia, A.C. Milan)
1970 : MULLER (RFG, Bayern München)
1971 : CRUYFF (Olanda, Ajax).

PRONOSPORT

PRONOSTICURILE NOASTRE LA CONCURSUL NR. 1 DIN 2 IANUARIE 1972 :

1. Bologna — Catanzaro	1
2. Inter — Juventus	1x2
3. Mantova — Fiorentina	x2
4. Roma — Atalanta	1
5. Sampdoria — Lanerossi	1
6. Torino — Milan	1x
7. Varese — Cagliari	x2
8. Verona — Napoli	x2
9. Arezzo — Ternana	x
10. Modena — Lazio	x
11. Monza — Novara	1
12. Sorrento — Como	x
13. Foggia — Taranto	1

CUPA BALCANICĂ 1971 — INTERCLUBURI A FOST CUCERITĂ DE PANIONIOS ATENA

O nouă ediție (IX) a Cupei Balcanice, rezervată echipelor de cluburi, s-a încheiat de curînd. Competiția desfășurată anul acesta între echipe din Albania, Bulgaria, Grecia, Iugoslavia, România și Turcia (fiecare țară cîte una), s-a încheiat cu victoria formației elene Panionios Atena. Federația de la Atena, apreciind importanța și semnificația acestei competiții, a consimțit ca Panionios să se prezinte la finală, deși era sub o sancțiune (suspendare de la orice activitate internațională). Finala (dublă) s-a disputat la finele lui noiembrie și începutul lui decembrie, la Atena și Durrës. Pe teren propriu Panionios a reușit să învingă cu 2—1 și apoi, în retur la Durrës, și-a păstrat avantajul minim luat, încheind jocul la egalitate și cucerind astfel trofeul, care i-a fost înmînat imediat după meci, de către N. Mollov, din partea secretariatului Cupei. De remarcat că St. roșu — clasat pe locul 2 în seria B — a ratat calificarea în finală la Brașov, cînd a terminat la egalitate cu Panionios.

Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, București. Tiparul la „Informația" str. Brezoianu nr. 23—25, București.